

# સુવિચાર

Year-55

Vol. No. 01

APRIL-2024

Total Page : 36

Retail Price : 15/-

Annual Subscriptions Rs. 200-00



## સુવિચાર પરિવાર

સમર્પણ વિદ્યાપીઠ, રામદેવનગર બસ સ્ટેન્ડ પાસે,  
બેઘપુર ટેકરા, સેટેલાઈટ રોડ, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૧૫

શું તમારા કુટુંબમાં પથારીવશ વડીલ છે ?

સંસ્થાની નરોડા ખાતે જી.આઈ.ડી.સી.માં આવેલી હોસ્પિટલમાં શાંતિલાલ સેજપાલ વડીલ માવજત કેન્દ્ર દ્વારા પથારીવશ વડીલની સુશ્રૂષા માટે ૨૨ બેડનું આધુનિક સિનીયર સિટીઝન કેર સેન્ટર શરૂ કરવામાં આવ્યું છે. આ સેવા માટે દર્દીને ઘરેથી લેવા માટે એમ્બ્યુલન્સ સુવિધા પણ ઉપલબ્ધ છે.

વધુ માહિતી માટે સંપર્ક કરો. આપની માહિતી વોટ્સએપ કરો

શ્રી રાજેન્દ્ર રાજપૂત : ૮૩૨૦૭૮૯૪૩૯ ૧) ૯૯૦૪૧૦૪૪૭૦ ૨) ૮૩૨૦૭૮૯૪૩૯

શ્રી નયન ચુડાસમા : ૯૯૦૪૧૦૪૪૭૦ ૩) ૯૪૨૬૫૪૪૬૨૨ ૪) ૭૮૬૩૦૯૯૪૨૪

## સદ્વિચાર પરિવાર બાળ-આરોગ્ય અને કૂપોષણ પિડીયાટ્રિક ક્લિનિક

જન્મથી ૧૮ વર્ષ સુધીના બાળકોને આરોગ્ય તપાસ, નિદાન અને સલાહ વરિષ્ઠ નિષ્ણાતો દ્વારા આપવામાં આવશે. બાળકોને લગતી સવિશેષ સેવાઓ જેવી કે સ્તનપાન સલાહ, બાળકોનો સમતોલ આહાર અને પૂરક આહાર તેમજ કૂપોષણને લગતી સમસ્યાઓ.

સમય : દર શુક્રવારે બપોરે ૩ થી ૫ સુધી

આ ક્લિનિકમાં સિનીયર પિડીયાટ્રિશન ડૉ. વર્ષાબહેન શાહ અને ડૉ. પ્રિતીબહેન હેમાણી તેમની માનદ્ સેવાઓ આપશે.

એપોઈન્ટમેન્ટથી મળશે. સંપર્ક : મો. નં. Mo. No. ૯૦૧૬૬૭૪૫૪૬



# સદ્વિચાર પરિવાર



સદ્વિચાર પરિવાર મલ્ટીપર્પસ કમ્યુનિટી હોલ

ટેલીફોન એક્સચેન્જ પાસે, લાઈનોમેટીક-૨ની સામે, નરોડા, અમદાવાદ-૩૮૨૩૩૦ ફોન : ૦૭૯-૨૨૮૧૧૪૭૬/૭૮૬૩૦૯૯૪૨૪

- દરેક સામાજિક પ્રસંગ માટે નજીવા દરે ઉપલબ્ધ
- શાસ્ત્રોક્તવિધિથી લગ્ન માત્ર રૂ. ૯,૦૦૦માં
- સાત્વિક ભોજનની રાહત દરે વ્યવસ્થા
- ઘરે ટિક્કીન મોકલવાની સુવિધા

## સદ્વિચાર પરિવાર હોસ્પિટલની અન્ય સુવિધા

- આંખ
- ઈ.એન.ટી.
- ફિઝિયોથેરાપી
- આરોગ્ય સહાયક તાલીમ કેન્દ્ર
- ડેન્ટલ
- લેબોરેટરી
- જનરલ ઓ.પી.ડી.
- સિનીયર સિટીઝન રિહેબિલિટેશન સેન્ટર

ટૂંક સમયમાં રિડીંગ લાયબ્રેરી શરૂ થાય છે.

લગ્નવિધી માટે સંપર્ક : કાર્તિકભાઈ નિર્મલ મો.નં. ૯૮૨૪૫૪૫૮૯૦

સંસ્થાના અન્ય કામ માટે સંપર્ક : નયન ચુડાસમા મો.નં. ૯૯૦૪૧૪૪૭૦, રાકેશ પંચાલ મો.નં. ૯૭૩૭૪૧૨૭૬૧ વોટ્સએપ પર માહિતી મેળવો.

## સુવિચાર

માનવતાનો મહિમા ગાતું સદ્વિચાર પરિવારનું સામયિક

આઘતંત્રી :

સદ્ગત હરિલાલ વિ. પંચાલ 'નિમિત્તમાત્ર'

તંત્રી :

પ્રવીણ ક. લહેરી

વર્ષ : 55 ❁ અંક : 01 ❁ સળંગ અંક : 707 ❁ એપ્રિલ-2024

Web Site : [www.sadvicharparivar.org](http://www.sadvicharparivar.org) ❁ E-mail : [sdparivar.org@gmail.com](mailto:sdparivar.org@gmail.com)

ટ્રસ્ટી મંડળ	અનુક્રમણિકા			
ડો. પંકજ એમ. શાહ (પદ્મશ્રી) પ્રમુખ પીયૂષ ઓ. દેસાઈ ઉપપ્રમુખ પ્રવીણ ક. લહેરી મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી શૈલેષ આઈ. પટવારી સહમંત્રી જિતેન્દ્ર બી. પંચાલ કોષાધ્યક્ષ કે. આર. સિંગ ટ્રસ્ટી વિનોદ એ. શાહ ટ્રસ્ટી નીના મધુસૂદન શાહ ટ્રસ્ટી	ક્રમ.	લેખનું શીર્ષક	લેખક	પાનું
	1.	મૂંગા જીવોની સેવા માટે જોઈએ કરુણાસભર- હૃદય જ્યાંથી સેવાની સરવાણી સતત વહેતી- હોય...	ડૉ. ભરત ભગત	5
	2.	જો કોલિન્સની જીવનકથા-૧	ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈ (પદ્મશ્રી)	7
	3.	ખોરાક ભરવા માટે વપરાતા પ્લાસ્ટિકના- ડબ્બાઓના ભયસ્થાનો	ડૉ. જાનકી પરીખ	10
	4.	સમુદ્ર મંથન	ડૉ. વિદ્યુત જોષી	12
	5.	અધૂરા તોય મધુરા	ધારા સંઘવી - સોમૈયા	15
	6.	સદ્વિચાર પરિવારની પ્રવૃત્તિઓ માટે સહયોગ અપીલ	-	17
	7.	પરિવર્તનના પ્રહરીઓ	પ્રવીણ ક. લહેરી	21
	8.	જગન્નાથપૂરીથી સહયોગ	ઈંદિરા સોની	24
	9.	શિક્ષણ ક્ષેત્રની સમસ્યાઓ	મંદા પરીખ	26
	10.	આપણે વિચારીશું ખરા ?	વિનોદ શાહ	28
	11.	સદ્વિચાર પરિવારને ફેબ્રુઆરી માસમાં- પ્રાપ્ત દાનની વિગત	-	30
લેખકોના મત સાથે સંસ્થા સહમત છે તેમ માની લેવું નહીં.				

## નિવેદન

આજના યુગમાં આપણે સૌ સતત બદલાતા હવામાન અંગે ચિંતિત હોઈએ છીએ. સામાન્ય ઠંડી સાથે શિયાળો પસાર થઈ ગયો. વસંત અને પાનખરની ઋતુઓ પણ વિતી ગઈ. હવે ગ્રીષ્મના ધોમધખતા તાપ માટે તૈયારી કરવાની છે. અનેક લોકો પશુ-પંખી જેવા અબોલ જીવ માટે અનાજ અને પાણીની વ્યવસ્થા માટે અપીલ કરે છે. સદ્વિચાર પરિવાર સુવિચારના સૌ વાયકોને નમ્રપણે વિનંતી કરે છે કે મૂંગા પશુ-પંખીઓને ગરમીની વિપરીત અસરથી બચાવવા માટે થઈ શકે તે જરૂર કરવું જોઈએ.

સદ્વિચાર પરિવાર માટે ૨૦૨૩-૨૪નું નાણાંકીય વર્ષ અનેક રીતે મહત્વપૂર્ણ નિવડ્યું છે. સેવા-સદનનું બાંધકામ અંતિમ તબક્કે પહોંચ્યું અને લગભગ આ બાર કરોડના પ્રોજેક્ટને ઈશ્વરકૃપાથી સારી રીતે પૂર્ણતાને આરે લાવી શકાયો તે માટે અનેક દાતાઓ અને શુભેચ્છકોનો જેટલો આભાર માનીએ તેટલો ઓછો છે.

આ ઉપરાંત મહિલા ઉત્કર્ષ સમિતિ હસ્તકની મહિલા ઉત્કર્ષની તાલીમ માટે શ્રીમતી બીના મનોજ શાહ વિમેન એમ્પાવરમેન્ટ સેન્ટરના મકાન અંગેની કાર્યવાહીનો પણ શુભારંભ થયો છે. કેસ્ટા ડેલ્ટા સીસ્ટમ પ્રા.લી. દ્વારા કોર્પોરેટ સોશીયલ રિસ્પોન્સિબિલિટી (CSR) હેઠળ ખૂબ સારી રકમ આપવાનું નક્કી કરવામાં આવ્યું છે. તેનાથી સદ્વિચાર પરિવારની મહિલા ઉત્કર્ષ અને કૌશલ્ય નિર્માણની પ્રવૃત્તિને આગામી દિવસોમાં ખૂબ વેગ મળશે તે નિશ્ચિત છે.

સદ્વિચાર પરિવારનું ૨૦૧૫ થી ૨૬ થયેલું ફોરેન કોન્ટ્રીબ્યુશન રેગ્યુલેશન એક્ટ હેઠળનું મંજૂરીનું લાયસન્સ પુનઃ પ્રાપ્ત થતાં સદ્વિચાર પરિવારના વિદેશી નાગરિકતા ધરાવતા દાતાઓનો સક્રિય સહયોગ મળવો ચાલુ થયો છે. સૌ વિદેશી નાગરિક દાતાઓનો આભાર.

આ ઉપરાંત શ્રીમતી કલ્પનાબેન દ્વારા સદ્વિચાર પરિવારમાં મેરેજ બ્યૂરોની (પરિણય)ની શરૂઆત પણ સારી રીતે થઈ છે. સદ્વિચાર પરિવારની પ્રવૃત્તિઓ અને જરૂરિયાતો અંગે આ અંકમાં અલાયદી વિગતો આપવામાં આવી છે.

સદ્વિચાર પરિવારના ઉંવારસદ સંકુલમાં પણ શ્રી

શ્રીમતી (સ્વ.) નિલાબહેન વિનોદભાઈ ચિનાઈ કમ્યુનિટી હોલ અને શ્રીમતી સવિતાબેન હસમુખલાલ શાહ દ્વારા અપાયેલ દાનના કારણે મલ્ટીપર્સસ હોલ, કૌશલ્ય નિર્માણ કેન્દ્રના નવા બાંધકામો તેમજ ડાઈનિંગ હોલ અને કિચનના આધુનિકરણની કામગીરી સારી રીતે સંપન્ન થઈ છે. સોલર પેનલ માટે પણ મુંબઈના દાતા શ્રી નીતિનભાઈ મહેતા દ્વારા નોંધપાત્ર રકમ દાનમાં આપવામાં આવી છે.

હરગોવિનદાસ પ્રભુદાસ પટેલ સદ્વિચાર પરિવાર હોસ્પિટલમાં પણ ઓછા ખર્ચે લગન માટે અને સામાજિક પ્રસંગો માટે સુસજ્જ હોલની કામગીરી પૂર્ણ થઈ છે. કૌશલ્ય નિર્માણ માટે હાલના મકાનમાં જરૂરી ફેરફારો કરવાની ભૂગર્ભ જળને રિચાર્જ કરવાની કામગીરી પણ આગળ વધી રહી છે. શ્રી અનુજ અમીત અંબાલાલ દ્વારા લેન્ડ સ્કેપિંગ માટે પણ દાન પ્રાપ્ત થયું છે અને દાતા પોતે જ તેના આયોજન અને અમલમાં નોંધપાત્ર સહયોગ આપી રહ્યા છે.

સદ્વિચાર પરિવારના શુભેચ્છકો અને સુવિચારના વાયકોના નવી નવી સેવાકીય પ્રવૃત્તિઓ માટેના સૂચનો આવકાર્ય છે. ગત નાણાંકીય વર્ષમાં જે કામગીરી થઈ છે તેમાં મહિલા ઉત્કર્ષ સમિતિના બહેનો, દાતાઓ, પ્રોફેશનલ સેવા આપતા તજજ્ઞો અને સદ્વિચાર પરિવારના સૌ સ્ટાફના સભ્યોએ જે ખંતથી કામ કર્યું છે તેના કારણે જ આ સિદ્ધિઓ હાંસલ થઈ શકી છે. આ સૌ આપ્તજનોનો આભાર માનવા માટે અમારી પાસે શબ્દો નથી. આગામી વર્ષોમાં પણ સૌના સહયોગથી સદ્વિચાર પરિવારની સેવાનો લાભ વધારે ને વધારે જરૂરિયાતમંદ લોકોને પહોંચાડી શકાશે.

ગત વર્ષમાં સદ્વિચાર પરિવાર વરિષ્ઠ ગૌરવ ગ્રુપે ખૂબ નોંધપાત્ર કામગીરી કરી છે. સભ્ય સંખ્યાનો આંકડો ૩૦૦ (ત્રણસો)ને વટાવી ગયો છે. નિયમિત કાર્યક્રમો અને ઉત્સવો યોજીને સિનીયર સિટીઝને સૌને પ્રેરણા આપે તેવો ઉત્સાહ અને ઉમંગ દર્શાવ્યા છે. શ્રી સિદ્ધાર્થભાઈ મણકીવાળાના માર્ગદર્શનમાં શ્રી બીનાબહેન ગર્ગ અને શ્રી નરેશભાઈ રાવળ દ્વારા નોંધપાત્ર કામગીરી કરવામાં આવી છે.

- સદ્વિચાર પરિવાર ટ્રસ્ટી મંડળ



## મૂંગા જીવોની સેવા માટે જોઈએ કરુણાસભર હૃદય જ્યાંથી સેવાની સરવાણી સતત વહેતી હોય

ડૉ. ભરત ભગત

“આપણા કાર્યમાં, સત્યનિષ્ઠા હોય, નિઃસ્વાર્થ ભાવે કામ કરવાની વૃત્તિ હોય અને સખત પરિશ્રમ કરવાની તૈયારી હોય તો કોઈને કોઈ સહાયક આપણને મળી જ આવે છે. ૨૦૦૫ થી આજ સુધી કોઈની પાસે પૈસા માગ્યા નથી છતાં પૈસાના અભાવે અમે અટક્યાં નથી. અમારી જરૂરિયાત જેટલું દાન મળી આવે છે એટલે અમારા અનુભવમાંથી પ્રગટેલી આ શ્રદ્ધા છે.” “આત્મવિશ્વાસથી છલકાતા મિતલભાઈ ખેતાણીના શબ્દો મારા શરીરમાં રોમાંચ ઊભો કરી ગયા. અબોલ-પશુ-પક્ષીઓની નિઃશુલ્ક સારવાર માટેનું ખૂબ મોટું કાર્ય કરતી સંસ્થા ‘શ્રી કરુણા ફાઉન્ડેશન ટ્રસ્ટ’ના પ્રમુખ મિતલભાઈ અને એમના સાથીઓ જીવદયાનું બેનમૂન કાર્ય કરી રહ્યાં છે. દર મહિને ૯૦૦૦ જેટલા બિનવારસી અબોલ જીવોને સ્થળ ઉપર કે ટ્રસ્ટની હોસ્પિટલમાં સારવાર આપે છે. કામ વિકટ છે, પ્રશ્નો અનેક છે પણ આ મિત્રોનો દૈઢ સંકલ્પ અને થાક્યા વિના કામ કરવાની ક્ષમતા અપાર છે. મિતલભાઈ ને સાંભળીએ:-

“માણસ માંદો પડે અને કોઈ ડોક્ટર એની સારવાર માટે જાય ત્યારે એને ખબર છે કે આ વ્યક્તિ મને સારો કરવા આવી છે, પરંતુ અમે જ્યારે કોઈ પ્રાણી પાસે જઈએ ત્યારે એને ખબર નથી કે અમે એની મદદે આવ્યા છીએ. એને વેદના હોય અને અમને જોઈ ડર લાગે એટલે એ વીકરે. અમને ભીંગ મારે, બરાડા પાડે કે બચકાં ભરે જેથી અમારું કામ અઘરું બને. સારવાર કરતાં પહેલાં અમારે એને પકડીને બાંધવા પડે. શેરીના કૂતરાઓને સારવાર આપણને પહેલાં ઘણીવાર એ કૂતરાં ડોક્ટરોને કરડે એટલે વારંવાર ડોક્ટરોએ હડકવાના ઈન્જેક્શન લેવા પડે છે. જો કે આ બધા પ્રશ્નો અમને અમારા ધ્યેયથી ચલિત

કરી શકતાં નથી કારણકે અમને મળેલા પરિણામો અને લોકોનો સાથ અમારો ઉત્સાહ વધારતા રહે છે.”

મારી ઉત્કંઠાને સમાવવા મિતલભાઈ કહે છે : “૨૦૦૫ની જન્માષ્ટમીના દિવસે અમે એક બળદને દુઃખથી પીડાતો અને મૃત્યુ પામતો જોયો. એના ઘાંધરવાના અવાજોથી મારું મન કાંપી ઊઠ્યું. કંઈ ન કરી શકાયાની લાચારીએ મનોમન વેદના અનુભવી. આમાંથી વિચાર આવ્યો કે આવા તો હજારો જાનવરો સારવારના અભાવે પીડાતા હશે કે અકાળે મૃત્યુ પામતાં હશે. મિત્રો પ્રતિકભાઈ સંઘાણી અને રમેશભાઈ ઠક્કર સાથે મળી નાના પાયે આવા જાનવરોની સારવારની શરૂઆત કરી. અમને ખબર પડે કે તરત સ્કૂટર ઉપર સાધનો અને તબીબને લઈ પહોંચી જતાં પરંતુ આ કાર્યને વ્યવસ્થિત સ્વરૂપ આપવા ૨૦૦૫ માં જ ટ્રસ્ટ બનાવ્યું. શરૂઆત નાની હતી પણ આજે ભારતમાં પશુ-પક્ષીઓને નિઃશુલ્ક સારવાર આપતું સૌથી મોટું નેટવર્ક અમારું છે, જેને સરકારે વિશિષ્ટ એવોર્ડથી સન્માનિત કર્યું છે. એક એમ્બ્યુલન્સ શરૂ થયેલી અમારી સેવા આજે ૧૦ એમ્બ્યુલન્સથી અને બે બાઈક એમ્બ્યુલન્સ સુધી વિસ્તરી છે. હેલ્પ લાઈન ૯૮૯૮૦૧૯૦૫૯ ઉપરથી અબોલ જીવો માટે અમારી સેવા ચોવીસ કલાક મળે છે. માહિતી મળતાં જ અમારી મોબાઈલ એમ્બ્યુલન્સ રસ્તા ઉપરના ત્યજાયેલા કે બિનવારસી જાનવરોની સારવાર માટે પહોંચી જાય છે. જેમાં રસ્તા ઉપર જ ઓપરેશન-સારવાર કરાય એવી સુવિધાઓ સાથે નિષ્ણાતોની ટીમ હોય છે. રક્ત વહેતું હોય તો રસ્તા ઉપર જે ટાંકા લેવા, માંદગીનું નિદાન કરી ઈન્જેક્શન આપવા જવા કામ સ્થળ ઉપર જ થઈ જાય છે. ફેક્ટર થયું હોય તો એને સપોર્ટ આપી હોસ્પિટલમાં લઈ આવવામાં આવે છે.”





## જો કોલિન્સની જીવનકથા-૧

ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈ

“બેટા, આ વિશાળ દુનિયા તો અઢળક અનુભવોનો ભંડાર છે. વારસામાં પ્રાપ્ત સંપત્તિ અને મોકળાશભરી સ્વતંત્રતા દ્વારા તું સમગ્ર દુનિયાનો અનુભવ મેળવજે અને દુઃખીઓનાં દુઃખ દૂર કરજે.”

જો કોલિન્સના માતા-પિતા એ વાતથી પૂરાં વાકેફ હતાં કે તેઓ એમના પુત્રને ઊછળતી યુવાનીમાં માર્ગદર્શન આપવા માટે જીવંત નહીં રહે અને વારસામાં મળેલી સંપત્તિને વ્યર્થ રીતે વેડફી નાખે નહીં, તે માટે એમણે પુત્રને આ સલાહ આપી હતી.

જો કોલિન્સના પિતા ૭૪ વર્ષના અને એની માતા ૪૩ વર્ષની હતી, ત્યારે શિશુ જો કોલિન્સની પધરામણી થઈ હતી. એમણે જો કોલિન્સને માટે સારી એવી સંપત્તિ એકત્રિત કરી હતી, જેથી એમની હયાતી ન હોય તો પણ જો કોલિન્સનો અભ્યાસ નિરવરોધ ચાલે અને એના જીવનની સઘળી જરૂરિયાતો સારી રીતે જળવાઈ રહે.

જો કોલિન્સ તેર વર્ષનો થયો, ત્યારે એના ૮૭ વર્ષના પિતાનું સ્વર્ગગમન થયું અને પછીને જ વર્ષે જો કોલિન્સની માતા પણ અવસાન પામી.

૧૪ વર્ષના જો કોલિન્સને એના માતા- પિતાએ ભવિષ્યમાં આવનારા પડકારોનો સામનો કરવાની કલા શીખવી હતી અને તેના ભાગ રૂપે એના પિતાએ સ્કૂલે જતા કોલિન્સને શેરબજાર, જામીનગીરી અને બચતના યોગ્ય રોકાણની કળા શીખવી હતી. એમણે એવી ગોઠવણ કરી હતી કે પુત્રને સમયે સમયે નાણાં મળતાં રહે અને એ એકવીસ વર્ષનો થાય, ત્યારે રોકેલી મૂડીના વ્યાજની રકમ પણ મળવા લાગે. ઘરકામ માટે નોકર રાખીને જો કોલિન્સ પોતાની કુમળી કિશોરાવસ્થામાં પિતાએ આપેલી સાવચેતીની શિખામણ ધ્યાનમાં રાખીને

જીવન પસાર કરવા લાગ્યો.

ચિત્તમાં વારંવાર પિતાનાં વચનોનું સ્મરણ થતું અને એ વિચારતો હતો કે પિતાની ઈચ્છા મુજબ જુદા જુદા દેશોનો પ્રવાસ ખેડવો છે અને દુઃખીઓની વેદના હળવી કરવામાં સહભાગી બનવું છે.

આ વિષે ઊંડો વિચાર કરતાં આ યુવાનને લાગ્યું કે, ખરેખરા દુઃખી શોધવા હોય તો તે સમૃદ્ધ એવા અમેરિકામાં નહીં મળે. અઢળક આર્થિક સમૃદ્ધિને કારણે દુઃખીજનો ક્યાં જડવાના છે? આથી એણે ‘ત્રીજા વિશ્વ’ ના દેશો ભણી નજર દોડાવી.

એ દેશો ભૂખથી પીડાતા હતા. ગરીબીથી રહેંસાતા હતા અને એની પાસે પીવા માટે સ્વચ્છ જળ નહોતું અને અર્ધાથી વધુ લોકોને માંડ એક ટંકનું ભોજન મળતું. કેટલાકને ભોજન માટે બટકું રોટલો પણ નસીબ થતો નહોતો. કોઈ અણધારી કુદરતી આફત ઊતરી આવે, તો ત્રીજા વિશ્વના દેશોની પ્રજા પર મુસીબતોનો પહાડ તૂટી પડતો. ગરીબીથી બેહાલ લોકો ઘરવિહોણા બની જતા અને અનેક રોગોથી ઘેરાઈ જતા. રોગની સારવારની કોઈ સુવિધા ઉપલબ્ધ ન હોવાથી એમને માટે જિંદગી એટલે માત્ર મૃત્યુની પ્રતીક્ષા બની રહેતી !

જો કોલિન્સને એ નવું સત્ય લાઘ્યું. સમૃદ્ધ દેશો આવા ગરીબ દેશોને કેવી કલાબાજી કરીને દગાબાજીથી લૂંટે છે. પ્રગતિને નામે એ દેશોમાં પગપેસારો કરે છે અને પછી બેફામ શોષણ કરીને એ દેશની સમૃદ્ધિ ખોબે ખોબે લૂંટી લે છે અને એ દેશની જીવનશૈલી, પરંપરા, પ્રસ્થાપિત શીલ અને પ્રજાના સત્ત્વને તહસ-નહસ કરી નાખે છે.

અમેરિકાના ઓહાયો રાજ્યમાં વસતા જો કોલિન્સે સમૃદ્ધ દેશોની આવી માનવતા વિરોધી પ્રવૃત્તિ દુનિયા









## ખોરાક ભરવા માટે વપરાતા પ્લાસ્ટિકના ડબ્બાઓના ભયસ્થાનો

ડૉ. જાનકી પરીખ



આજના સમયમાં આપણે પ્લાસ્ટિક અને ડીસ્પોઝીબલ જીવન જીવી રહ્યા છીએ. આપણા ઘરમાં પ્લાસ્ટિક એટલું ઘૂસી ગયું છે કે રસોડાની ચીજો તથા બીજા અનેક વસ્તુઓ આપણે પ્લાસ્ટિકમાં ભરીએ છીએ, ફોજન કરીએ છીએ, સ્ટોર કરીએ છીએ અને બીજા પણ ઘણા ઉપયોગો થાય છે. પ્લાસ્ટિકનો સોથી મોટો ફાયદો છે તેની વાપરવાની સરળતા. મોર્ડન લાઈફ સ્ટાઈલમાં બચેલો ખોરાક ફીજમાં કે ફીઝરમાં સ્ટોર કરવો એ સામાન્ય બાબત બની ગઈ છે. ઓફિસ જતા લોકો જાણી જોઈને એકસ્ટ્રા ખોરાક તૈયાર કરે છે જેથી તેઓને બીજા દિવસના ખોરાકની સગવડ થઈ શકે. આપણે બચેલો ખોરાક ફિજમાં ભરીએ છીએ. પ્લાસ્ટિક અત્ર-તત્ર-સર્વત્રની માફક બધે જ હોય છે. તેના વાડકા, કોથળીઓ, બોટલો, ટીફીનના ડબ્બા, ચમચી વગેરે... ચાના કપથી લઈને ટ્રેનમાં કે ફ્લાઈટમાં અપાતા ખોરાક, લારી પરની ચા થી લઈને ટેકાવે ફૂડ પાર્સલના ડબ્બા બધે જ પ્લાસ્ટિક છે.

પરંતુ શું પ્લાસ્ટિકના વાસણોમાં ખોરાક રાખવો યોગ્ય છે? ઘણા લોકો ફિજમાં ફક્ત સ્ટીલનાં વાસણો જ રાખે છે. જ્યારે કેટલાંક લોકો કાચનાં વાસણોનો ઉપયોગ કરે છે. પ્લાસ્ટિક એક એવી વસ્તુ છે જે વાપરવી, સાફ કરવી અને સાથે લઈ જવી સરળ છે અને સૌથી સારી વાત એ છે કે તૂટવાનો ડર નથી, પરંતુ બધા પ્લાસ્ટિક ફૂડ ગ્રેડ ક્વોલિટીના હોતાં નથી. અમુક પ્રકારના પ્લાસ્ટિક હલકી ગુણવત્તાના હોવાથી તેમાં ખોરાક ભરવાથી કે માઈક્રોવેવમાં તેને ગરમ કરવાથી તેમાં રહેલાં હાનિકારક તત્ત્વો ખોરાકમાં ભળે છે જે આપણા આરોગ્યને ખૂબ નુકસાન

કરે છે. જેમાં ચયાપચયને લગતી તકલીફો જેમકે સ્થૂળતા અને પ્રજનન શક્તિમાં ઘટાડો થાય છે. કેન્સર કરનાર તત્ત્વો પણ ઉમેરાય છે અથવા તો હોર્મોન્સની ક્રિયા બગડે છે. જો આપણે તેમાં ભરેલા ખોરાકને માઈક્રોવેવમાં ગરમ કરીએ તો ખરાબ કેમિકલ્સ વધારે પ્રમાણમાં ખોરાકમાં ભળે છે. માર્કેટમાં ઉપલબ્ધ પોલીઈથાઈલીન ટેરેફ્થેલેટ પ્લાસ્ટિકના કન્ટેનર સૌથી સારા માનવામાં આવે છે. પ્લાસ્ટિકના આ વાસણને પાણીથી સાફ કર્યા બાદ બે વાર ઉપયોગ કરી શકાય છે. પરંતુ તેને વારંવાર ધોવાથી તેમાં જોવા મળતા રસાયણો કે પાણીમાં કે ખોરાકમાં ભળી જાય છે. આવી સ્થિતિમાં, જો વાસણમાં કોઈ પ્રકારની સમસ્યા હોય, તો તેને સમયસર ફેંકી દો અને તેનો ઉપયોગ ન કરો.

જો તમારે બચેલો ખોરાક સંગ્રહ કરવો હોય તો બાયો પ્લાસ્ટિકનો ઉપયોગ કરો. બાયો પ્લાસ્ટિકનો ઉપયોગ પ્લાસ્ટિકના કપ, પ્લેટ બનાવવા માટે થાય છે. તેને બનાવવા માટે મકાઈ, બટાકા, શેરડીનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે. બાયોડિગ્રેડેબલ પ્લાસ્ટિક એટલે એવા પ્લાસ્ટિક છે કે જે પર્યાવરણમાં કુદરતી ખાતર અને કચરા તરીકે વિઘટીત થઈ ભળી જતા હોય છે. એમ માનવામાં આવે છે કે ખોરાક, પાણી અને ત્વચા દ્વારા આપણા શરીરમાં ઘણું પ્લાસ્ટિક જાય છે અને તેમાં રહેલાં રાસાયણિક એડિટીવ્સ અને પ્રદૂષણકર્તા ચીજો પણ.

પ્લાસ્ટિકના લંચ બોક્સ જોવામાં જેટલા ખૂબસૂરત દેખાય છે, સાફ કરવામાં તેટલા જ મુશ્કેલ પણ છે. આપણે તેને ઉપરથી સાફ કરી દઈએ છીએ. પરંતુ ક્યારેક તેના નાનકડા ખૂણામાં ખાવાનું જતું રહે છે. જ્યાં ફૂગ ઉત્પન્ન થાય છે. જ્યારે તેમાં બીજું ફેશ ફૂડ પેક કરવામાં





## સમુદ્ર મંથન ડૉ. વિદ્યુત જોષી

બજારવાદે અનેક સામાજિક-માનસિક સમસ્યાઓ સર્જી છે.

હું અખંડ વ્યક્તિત્વ નથી, હું પાન નં., મોબાઈલ નં., આધાર નં., બેન્ક ખાતા નં., ગ્રાહક નં. વગેરેમાં વહેંચાઈ ગયો છું.

નવ ઉદારવાદમાં ધન (પૈસો) એ દ્વિતીય કક્ષાની મૂડી કેપિટલ- છે. માહિતી એ પ્રાથમિક કક્ષાની મૂડી છે. હવે જેની પાસે ધન હશે તે નહીં પરંતુ જેની પાસે માહિતી હશે તે ઉચ્ચ વર્ગમાં આવશે, વધુ સારો ધંધો કરી શકશે. કારખાનું નાખીને ઉત્પાદન કરવું તે નીચલી કક્ષાનું કામ છે. ઉત્પાદકો અને ગ્રાહકોની માહિતી મેળવીને (કેપ્યર કરીને) વસ્તુ કે સેવા પૂરી પાડવી તે નવ ઉદારવાદ છે. બજારવાદ છે. આવા બજારવાદે નાગરિકોને એટલે કે જીવંત અને અખંડિત વ્યક્તિત્વોને માહિતીમાં બદલી નાખ્યા છે. હું હવે એક અખંડ વ્યક્તિત્વ-નાગરિક નથી. હું અમુક ગ્રાહક નંબર, અમુક આધાર નંબર, અમુક બેન્ક ખાતા નંબર, અમુક મોબાઈલ નંબર, અમુક વિજળી બીલ નંબર, અમુક કાર નંબર છું અને વિવિધ સેવા આપનાર મને તે નંબર મુજબ વિવિધ રીતે ઓળખે છે. હવે હું અમુક ક્ષમતાઓ ધરાવતો સંપૂર્ણ નાગરિક નથી. પ્રેમાળ પિતા કે પતિ નથી. હું પૈસા આપીને અમુક વસ્તુ કે સેવા મેળવનાર વસ્તુ છું. મને જે તે સેવા કે વસ્તુ માટે ફોન કે ઈમેલ આવે ત્યારે મને મારું નામ નહિ, નંબર પૂછવામાં આવે છે. એક દાખલો આપું છું. હું ઓનલાઈન અમુક વસ્તુ મંગાવું છું. તે મારો ઓર્ડર મોબાઈલ નંબરના આધારે રહે છે. મારા બિલમાં મારો મોબાઈલ નંબર અને પાન નંબર હોય છે. નામ નથી હોતું. મને વસ્તુ ન ગમે કે ખોટી વસ્તુ આવે તો મારી

પાસેના નંબર પર ફોન મારીને યંત્ર સામે રેકોર્ડેડ ફરિયાદ નોંધાવું છું. કોઈ જવાબદાર વ્યક્તિ મારી સાથે વાત નથી કરતી. હું લડાઈ જાઉં તો તેનો કોઈ અર્થ નથી. મને વસ્તુ નથી ગમી તેની સાબિતી તેની પાસે છે. મારી પાસે ગુસ્સો, હતાશા કે અફસોસ છે. આની અસર મારા વ્યક્તિત્વ પર થાય છે.

ઉદારવાદ કે મૂડીવાદમાં સ્થિતિ સારી હતી. હું દુકાનમાં માલ લેવા જતો તે દુકાનદાર મને ઓળખી જતો અને કહેતો કે સાહેબ આ વસ્તુ ન લો. તે સારી નથી કે એક્સપાયરી ડેટની છે. જો ઘરે ગયા પછી મને વસ્તુ ન ગમે તો તે બદલી આપતો. તે મને ઓળખતો. તે મારી એક્ષણો, ભાવનાઓ અને ઈચ્છાઓ જાણતો. ગ્રાહક અને વેપારી વચ્ચે મોઢામોઢના અને સામાજિક સંબંધો કેળવતા. સુખ:દુ:ખમાં સાથ આપનાર સાથીદાર બની જતા. તે મને પૈસા લઈને વસ્તુ આપતો તેવી જ રીતે હું ક્યારેક તેનું કામ પણ કરી આપતો. મારો દરજી મારા માપના કપડાં સીવતો અને તેને મને કેવા કપડાં સીવતો અને તેને મને કેવા કપડાં ગમે છે. તેનો ખ્યાલ રહેતો. હવે હું ઓનલાઈન કપડાં મંગાવું છું અને તે મારી રુચિ મુજબના હોય અને ન પણ હોય.

ઉદારવાદ કે મૂડીવાદમાં મૂડીનો વિજય ખરો, પરંતુ મને મારું વિચાર સ્વાતંત્ર્ય અને વાણી સ્વાતંત્ર્ય હતું. હું સ્વતંત્ર તરીકે વિચારી શકતો. મારી પાસે અનેક પ્રકારની અને ક્યારેક વિરોધાભાસી માહિતી આવતી અને હું તેમાંથી મારી પસંદગીની માહિતીનું ચયન કરી શકતો. આમ હોવાથી સમાજમાં શ્રમિકો, દલિતો, નાના ખેડૂતો, આદિવાસી, એલજીબીટીકયુ, વગેરે અનેક લોકોના અધિકારોની અને તેમને પૂર્ણ કક્ષાના નાગરિકો બનાવવાની







## અધૂરા તોય મધુરા ધારા સંઘવી-સોમેયા

ભગવાન શ્રી કૃષ્ણે શ્રીમદ્ ભગવત્ ગીતામાં કહ્યું છે કે, 'પરિવર્તન સંસારનો નિયમ છે.'

પરિવર્તન- આ નિયમ દરેક જગ્યાએ છે જડ અને ચેતનામાં પણ. જો કે આપણે એને ઉપરછલ્લી રીતે જોઈએ છે. વર્ષો પૂર્વે આજ વાતને એક મનોવૈજ્ઞાનિકે પુરાવા રૂપે રજૂ કરી. દરેક સંબંધમાં દર સાત વર્ષે બદલાવ આવે છે.

શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનને કહેલો આ નિયમ કે મનોવૈજ્ઞાનિક સંશોધન બધા જ સંબંધોમાં લાગુ પડે છે. માતા-પિતાનો સંતાનો સાથે, પતિ-પત્નીના, ભાઈ-બહેનના, કાર્ય-સ્થળ પર દરેક સંબંધોમાં આ સત્ય લાગુ પડે છે. માતા-પિતાના સંબંધો કે પછી બીજા અન્ય સંબંધોમાં જે કંઈ પરિવર્તન કે બદલાવ આવે છે એનો થોડોઘણો ક્યારેક-ક્યારેક વ્યક્તિને ખ્યાલ આવતો જાય છે, પરંતુ સૌથી વધારે મુશ્કેલી કે પડકારો ત્યાં આવે છે જ્યાં સંબંધોમાં રહેલ વ્યક્તિઓને ખ્યાલ જ નથી આવતો કે એમનામાં પરિવર્તન કે બદલાવ આવ્યો છે કારણ પુસ્તક બહુ નજીક હોય તો એના અક્ષરો વાંચવામાં કે ઉકેલવામાં સૌથી વધારે તકલીફ પડે છે.

નવાઈ લાગશે, પરંતુ સત્ય એ જ છે કે પતિ-પત્નીના સંબંધોમાં આગળ કહ્યું એમ પુસ્તક અને એના અક્ષરો જેવા છે. બહુ નજીક રહેવાથી એક સમય પછી પતિમાં આવેલા બદલાવને નથી પત્ની ઓળખી શકતી કે સામે છેડે પતિ પણ પત્નીમાં થયેલાં પરિવર્તનને નથી સમજી શકતો. જ્યારે બન્ને લગ્ન પછી નવું જીવન શરૂ કરે છે ત્યારે બન્ને જણા પહેલાં પતિ-પત્ની જ હોય છે. ધીમે ધીમે સંસાર વધે છે અને તેઓ માતા-પિતા બને છે અને જીવન આગળ વધતું જાય છે. પતિ એક પુરુષ તરીકે

ઘણો બધો બદલાય છે અને પત્ની સંપૂર્ણ સ્ત્રીરૂપે ફેરવાય છે જાય છે. વળી પાછું સ્ત્રીનું તો શરીર મન બધું જ સતત પરિવર્તનશીલ છે, પરંતુ અમુક સમય વીત્યા પછી દંપતી એકબીજા સાથે જાણે-અજાણે વગર વિચારે પોતાના સંબંધોમાં સમાધાન કરવા લાગે છે. જેને લીધે સંબંધોમાં બહુ નજીકના ભવિષ્યમાં વાદ-વિવાદ, તકરાર ને જાતજાતની રામાયણ-મહાભારત શરૂ થાય છે. હાલના સમયમાં મોટાભાગે એનો અંત સુખદ નથી હોતો.

એવું જરાયે નથી કે આપણા-બાપ દાદાના સમયમાં શ્રીકૃષ્ણનો પરિવર્તનનો નિયમ નહોતો. આ બદલાવ કે પરિવર્તન જે આજના સમયમાં થાય છે એ દરેક વસ્તુ દરેક સમયે થતી જ હોય છે. ત્યારે પણ દંપતીમાં બદલાવો આવતા જ હતા. સમય, દેશ, કાળ અને પરિસ્થિતિ પ્રમાણે એનું બાહ્ય રૂપ બદલાઈ જાય છે. હા, એ પરિસ્થિતિને સમજવા માટે કે એની સામેના પડકારોને સમજવા માટે ત્યારે ઘણાબધા લોકો આપણી આસપાસ આજર હતાં. સંયુક્ત કુટુંબને લીધે જ્યારે પણ કોઈ સ્ત્રી અસમજસમાં મુકાતી ત્યારે એની પાસે દેરાણી-જેઠાણી, નણંદ આ બધા હાજર હતાં. એવી જ રીતે પુરુષને કઈ મૂંઝવણ થતી તો એની પાસે એના મોટા/નાનાભાઈ, શાળા-બનેવી આ બધા હાજર રહેતા. જેને કારણે આ સંબંધોમાં કઈ તકલીફ રહેતી, કે ઘર્ષણ થતું તો ત્યારે ઘર્ષણનું મૂળ કારણ શું છે એ જાણી લેવાતું. ત્યાર બાદ એને કેવી રીતે પહોંચી વળવું એ બહુ સહજતાથી અને સરળતાથી આજુબાજુના સંબંધોવાળા દંપતીને સમજાવી લેતા. ક્યાંક મોટો અવાજ થઈ જતો કે કોઈ બોલાચાલી કે જીભાજોડી થતી તો બન્ને પક્ષને વાસ્તવિકતાનું ભાન કરાવવાવાળા ઘણા લોકો હતા, પરંતુ આજે તો પુરુષ





## સદ્વિચાર પરિવારના

### સૌ આજીવન સભ્યો, દાતાઓ અને શુભચિંતકોને વિનંતી

#### ૧. મણિપુરના લોકોને મદદ કરીએ :

છેલ્લાં લગભગ એક વર્ષથી આંતરજાતિય તણાવ અને હિંસાના કારણે મણિપુરના અનેક ગામો નુકશાન પામીને ઉજ્જડ થઈ ગયાં છે. અંદાજે ૬૦,૦૦૦ જેટલાં માણસો જેમાં મહિલાઓ, બાળકો અને વૃદ્ધોનો સમાવેશ થાય છે તે કામચલાઉ નિરાશ્રીત ઇલાજીઓમાં રહે છે. આ ઇલાજીઓમાં આરોગ્ય સેવા, શિક્ષણ કાર્ય, રમતગમત વગેરેનો અભાવ હોવાથી બાળકોના વિકાસમાં રૂકાવટ આવી છે. મહિલાઓ અને વૃદ્ધો સહિત રોગીઓ માટે પૂરતી દવા કે ડોક્ટર ઉપલબ્ધ ન હોવાથી પરિસ્થિતિ ચિંતાજનક છે. મણિપુરની સમસ્યાના મૂળમાં બે જાતિઓ વચ્ચેનો વિવાદ એટલી પરાકાષ્ટાએ છે કે સરકારના પ્રયત્નો બાદ પણ ક્યારે શાંતિ સ્થપાશે તે કહેવું મુશ્કેલ છે. આ સંજોગોમાં વિશ્વગ્રામના શ્રી સંજયભાઈ અને સેવાની બહેનોએ મણિપુરની નિરાશ્રીત ઇલાજીઓની મુલાકાત લઈને ત્યાં રાહત કામગીરીની શરૂઆત કરી છે. શ્રી હરિભાઈ પંચાલની ઉદાત્ત પરંપરા મુજબ જ્યાં જ્યાં માણસોને દુઃખ પડે ત્યાં સદ્વિચાર પરિવારે રાહતનો હાથ લંબાવવો જ રહ્યો. શ્રી સંજયભાઈ અને સેવાના કાર્યકરો સાથે ચર્ચા-વિચારણા બાદ પ્રથમ તબક્કે ૭૦ જેટલી દવાઓની કિંટ પૂરી પાડવાની જવાબદારી સદ્વિચાર પરિવારે લીધી છે. આ ઉપરાંત રમતગમતનાં સાધનો અને શૈક્ષણિક રીતે ઉપયોગી પુસ્તકો પણ મોકલવાની જવાબદારી સદ્વિચાર પરિવારે લીધી છે. હાલ આ પ્રશ્ન ગંભીર રીતે ચાલી રહ્યો હોય મદદ માટે કેટલી રકમ જોઈશે નક્કી કરી શકાય તેમ નથી. સદ્વિચાર પરિવાર મણિપુરની ઇલાજીઓમાં દવા અને રમતગમતનાં સાધનો પૂરાં પાડવા માટે પ્રતિબદ્ધ છે. અમારી આ સૌને નમ્ર વિનંતી કે મણિપુર રાહત ઇલાજી માટે આપની મદદ ચેક અથવા આરટીજીએસથી નીચેની વિગતે મોકલી આપશો. આવેલ દાનની વિગત આગામી સુવિચારમાં અલાયદી યાદી તરીકે પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવશે. ચેક “સદ્વિચાર પરિવાર”ના નામનો લખવો અને ચેકની પાછળ “મણિપુરને મદદ” એટલું લખવું. RTGS માટેની વિગતો.

Bank Name : State Bank of India  
S/B A/c. No. : 32299675533  
Branch : Judges Bunglow  
IFS Code : SBIN0004423

Bank Name : Central Bank of India  
S/B A/c. No. : 3511324242  
Branch : S. M. Road Br.  
IFS Code : CBIN0281661

#### ૨. શ્રીમતી સવિતાબેન હસમુખલાલ શાહ કૌશલ્ય નિર્માણ કેન્દ્ર - ઉંવારસદ :

દાતા શ્રીમતી સવિતાબેન હસમુખલાલ શાહ દ્વારા અપાયેલ દાનમાંથી દિવ્યાંગ પુનર્વાસ કેન્દ્રના ભોજનાલયના પ્રથમ માળે ૧૨૦૦૦ ચો.ફુટ જેટલી જગ્યા ઉપર બાંધકામ કરી કૌશલ્ય નિર્માણ કેન્દ્ર ટૂંક સમયમાં કાર્યરત કરવાનું છે. આ માટે વિવિધ તાલીમ કોર્સના કોર્સની જરૂરિયાત મુજબ ફર્નિચર અને સાધનોની ખરીદી કરવાની છે. હાલ તુરત નીચેના સાધનો અને ફર્નિચર માટે જરૂરિયાત છે.

૧. ૮૦ ખુરશીઓ x ૨,૦૦૦ : રૂ. ૧,૬૦,૦૦૦/-
૨. ૩૦ ટેબલ x ૫,૫૦૦ : રૂ. ૧,૬૫,૦૦૦/-
૩. ૨૦ કમ્પ્યુટર x ૪૦,૫૦૦ : રૂ. ૮,૧૦,૦૦૦/-









## પરિવર્તનના પ્રહરીઓ

પ્રવીણ ક. લહેરી

ઈન્ડિયન ઈન્સ્ટીટ્યૂટ ઓફ મેનેજમેન્ટ, અમદાવાદ દ્વારા તેમના સિનિયર પ્રોફેસર શ્રી અનિલ ગુપ્તાની આગવી દૃષ્ટિ અને જહેમતથી સમગ્ર દેશમાં સર્જનાત્મક અને લોકઉપયોગી કામગીરી અનેરી સૂઝબૂઝથી કરતી વ્યક્તિઓને નેશનલ ઈનોવેશન ફાઉન્ડેશન દ્વારા પ્રોત્સાહન આપવામાં આવી રહ્યું છે.

અગાઉ અને હાલ પણ વિવિધ રાજ્યોમાં શોધયાત્રા દ્વારા દૂર દરાજ ગામોમાં વિશિષ્ટ કામગીરી કરતાં અનેક પ્રતિભાવંત વ્યક્તિઓની ઓળખ કરવામાં આવે છે. દર વર્ષે ડિસેમ્બર માસમાં છેલ્લાં સપ્તાહમાં સાત્વિક પ્રદર્શન દ્વારા જુદા જુદા પ્રદેશોની પરંપરાગત વાનગીઓનો બહોળો પ્રચાર કરવામાં આવે છે. સમગ્ર ગુજરાતમાંથી હજારો લોકો આ પ્રદર્શનમાં ભાગ લેવા ઉત્સાહથી આવે છે. વર્ષ ૨૦૨૩ ને યુનાઈટેડ નેશન તરફથી આપણા લોકલાડીલા વડાપ્રધાન શ્રી નરેન્દ્રભાઈ મોદીના આગ્રહથી શ્રીધાન્ય (millet = બરછટ અનાજ) નો વપરાશ વધારી શરીરને યોગ્ય પોષણ મળે અને પ્રતિકાર શક્તિ વધે તે માટે આંતરરાષ્ટ્રીય millet વર્ષ તરીકે ઉજવવામાં આવ્યું હતું.

વર્ષ-૨૦૨૩ ના ડિસેમ્બરના છેલ્લાં સપ્તાહમાં સૃષ્ટિ ફાઉન્ડેશન દ્વારા ૧૨ વ્યક્તિઓને સૃષ્ટિ સન્માનથી નવાજવામાં આવી હતી. આવી વ્યક્તિઓનો પરિચય કરી તેમણે જે પ્રયોગો દ્વારા અનોખી પહેલ કરી લોક કલ્યાણના ક્ષેત્રમાં વિશેષ પ્રદાન કરી પ્રેરણા આપી છે તેને બિરદાવીએ છીએ. ચાલો ત્યારે આવી અનોખી વ્યક્તિઓનો પરિચય કરીએ.

### ૧. દત્તાત્રેય વારે :

વેબલવાડી પૂણેમાં દત્તાત્રેય વારે દ્વારા અનોખી

ટેબ્લેટ શાળા દ્વારા શિક્ષણ ક્ષેત્રે ક્રાંતિ સર્જી છે. ખૂબ જ વૈભવી અને મોઘીદાટ સેન્ટ્રલ સ્કૂલ બોર્ડ અથવા વિદેશ શિક્ષણ સંસ્થાઓ સાથે જોડાયેલી શાળાઓની તીવ્ર હરિકાઈ વચ્ચે આ નવા પ્રયોગમાં કોણ જોડાશે તે પ્રશ્નની ચિંતા કર્યા વગર દત્તાત્રેય વારેએ નિષ્ઠા, સમર્પણ અને આગવી વ્યૂહરચના દ્વારા એક નવી ભાત વિકસાવી છે. આજે વેબલવાડી જીલ્લા પંચાયતની શાળાઓ પણ સન્માન ધરાવતા શિક્ષણના કેન્દ્રો બની છે. આશ્ચર્યની વાત એ છે કે આવી શાળામાં પ્રવેશ મેળવવા માટે 2500 વિદ્યાર્થીઓની પ્રતિક્ષા યાદી છે. દત્તાત્રેય વારેના આ કાર્યને માં-બાપોએ જીલ્લા પંચાયતની શાળાઓમાં સ્થપાયેલ અભૂતપૂર્વ ઉચ્ચ ગુણવત્તા, સુયોગ્ય માહોલ અને નવા જ વિચારો સાથે ગ્રામીણ શિક્ષણને નવું રૂપ અને નવી દિશા આપ્યા છે, તેની કદર કરી છે.

### ૨. પૂજા પૈજા :

વર્ષ-1998માં પૂજા પૈજા નામના એક બહેન સરકારી પ્રાથમિક શાળામાં શિક્ષિકા તરીકે જોડાયાં હતાં. આ બહેનને 2012 માં બઢતી આપી ધરમપુર પ્રાથમિક શાળાના આચાર્ય તરીકે નિમણૂંક આપવામાં આવી. આ આચાર્ય પૂજા પૈજાએ પોતાની આગવી નેતૃત્વ શક્તિથી શાળાની કાયાકલ્પ કરી તેને એક પ્રગતિશીલ શૈક્ષણિક કેન્દ્ર બનાવ્યું. તેણી દ્વારા સરકારી શાળા અને ખાનગી શાળાની શિક્ષણ ગુણવત્તામાં જે ફરક હોય છે તે દૂર કરવા માટે ભગીરથ પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો હતો. આ કાર્યમાં પૂજા બહેને સફળતા હાંસલ કરી આંતરરાષ્ટ્રીય ક્ષેત્રે ખ્યાતિ પ્રાપ્ત કરી છે.

પૂજા બહેને શિક્ષણને માત્ર ઔપચારિક શિક્ષણ ન રાખતાં પોતાની બહુમુખી પ્રતિભાથી બાગકામ,



રસોઈકામ, પુસ્તક પરબ જેવા કામો સાથે સાથે બાળકોમાં જીવદયા અને કરુણા વિકસે તે માટે સંવેદનશીલતાલક્ષી કાર્યક્રમો હાથ ધર્યાં. પૂજા બહેનની આ સિદ્ધિઓ ઈન્ડિયન ઈન્સ્ટીટ્યૂટ ઓફ મેનેજમેન્ટ, અમદાવાદે પ્રમાણિત કરી અને ગુજરાત સરકારે તેમનું સન્માન કર્યું. સાહિત્ય, સમાજસેવા અને શિક્ષણમાં તેમણે અનન્ય પ્રદાન કર્યું છે.

**૩. કરણા મેહેર :**

શ્રીમતિ જશોબંતી મેહેર ઓરિસ્સાના બારપલ્લી એક સક્ષમ કસબી છે. તેમના દ્વારા કુદરતી રેસાઓમાંથી અદ્ભૂત કહી શકાય તેવી કલાકૃતિઓનું નિર્માણ કરવામાં આવે છે. આ પ્રાચીન કળાના ઉપયોગથી ભગવાન જગન્નાથના દશાવતાર જેમાં મત્સ્ય અવતારથી કલ્કી અવતારનું કલા વારસા દ્વારા નિરૂપણ કરવામાં આવ્યું છે. શ્રીમતિ જશોબંતી મેહેર દ્વારા આજે પણ ભારતના કલા વૈભવનું તેમના કાર્ય દ્વારા જતન અને સંવર્ધન થઈ રહ્યું છે.

**૪. ખૂશરૂ પોચા :**

શ્રી ખૂશરૂ પોચા આમ તો સેન્ટ્રલ રેલ્વેના નાગપુર ખાતે કાર્ય કરતા સુપ્રીન્ટેન્ડન્ટ છે. તેમની સદગત માતાની ઈચ્છા પ્રમાણે તેમને તેમના પત્ની ફર્મીનના સહયોગ સાથે ગરીબ દર્દીઓને ભોજન વિતરણની કામગીરી સ્વખર્ચે શરૂ કરી. દર રવિવારે 15 દર્દીઓને ભોજન આપવાની શરૂઆત બાદ આ સેવા ક્રિયાની પ્રવૃત્તિ 20 શહેરોમાં રાષ્ટ્રીય ઝુંબેશના ભાગરૂપે વિસ્તરી છે. મુંબઈ, નવી દિલ્હી, બેંગલુરુ સહિત 20 શહેરોમાં 600 સ્વયંસેવકો સાથે આ પહેલ આજે હજારો ગરીબ દર્દીઓને ભોજન પૂરું પાડે છે. આ ઉપરાંત Covid-19 ની મહામારીના ત્રાસદાયક સમયમાં સેવા ક્રિયાને હજારો પરિવારને રાશન કીટ પૂરી પાડી છે. રાશન કીટ કાર્યક્રમમાં વિધવાઓ અને કેન્સરના દર્દીઓને અગ્રતા આપવામાં આવી હતી.

**૫. દેબલ દેબ :**

વર્ષ 1996 માં પર્યાવરણ પ્રેમી દેબલ દેબ પશ્ચિમ બંગાળના કૃષિ વિભાગને 152 જેટલી ચોખાની જુદી જુદી જાતોના બીજને સુરક્ષા અને સંવર્ધનની દરખાસ્ત કરી ત્યારે તેના સૂચનને જોરદાર રીતે નકારી કાઢવામાં આવ્યું હતું. દેબલ દેબની જૈવિક વિવિધતા અંગેની કામગીરીનાં પ્રથમ ગ્રાસે મક્ષિકા જેવો કડવો અનુભવ થયો. નાસીપાસ થયા વિના પોતાની ઝૂંબેશ ઉત્સાહથી ચલાવી રાખી. પરિણામ સ્વરૂપ વુહી નામના દેશી ચોખાના બિયારણ બેન્ક સ્થાપી. આ બિયારણ બેન્કમાં આજે 1480 થી વધારે જાતના ચોખાના બીજનો સંગ્રહ જોઈએ છીએ ત્યારે આપણને ખ્યાલ આવે કે એક માણસની લગન કેવું અદ્ભૂત પરિણામ લાવી શકે છે. આજે દેબલ દેબ તરફથી 7600 ખેડૂતોને નિયામગીરીના પહાડોમાં જૈવિક અને સ્વાવલંબી કૃષિ કાર્ય માટે પ્રેરણા મળી છે.

**૬. વિનય ચાડલ :**

પંજાબના દીનાનગરથી આવેલ વિનય દ્વારા ૧૯૮૫ નાં ગુજરાતમાં કોમી તોફાનોના અનુભવ બાદ કશુંક નક્કર કાર્ય કરવા માટે સંકલ્પ કર્યો. એગ્રીકલ્ચરલનો એન્જિનિયરીંગનો અભ્યાસ કર્યા બાદ ઈન્ડિયન ઈન્સ્ટીટ્યૂટ ઓફ મેનેજમેન્ટ, અમદાવાદના એક પૂર્વ વિદ્યાર્થી તરીકે તેમણે ગ્રામીણ લોકોમાં ખાસ કરીને મકાન નિર્માણમાં સ્થાનિક અને ડિઝાઈનનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો હતો. તેમના આ કાર્યમાં ચાડલબહેન જોડાયા. આ બન્ને CEPT Universityનાં અનુસ્નાતકો છે અને તેઓ દ્વારા ગ્રામીણ, સાંસ્કૃતિક, કૃષિ જેવા અનેક ક્ષેત્રોમાં પરંપરાગત જ્ઞાન અને અનુભવનો ઉપયોગ થતો રહે તેવી કામગીરી સફળતાપૂર્વક કરી છે.

**૭. રામજીભાઈ ચૌધરી :**

70 વર્ષના આ ખેડૂતે પોતાની ૪૦ એકર જમીનમાં કૃષિ સાથે અનેક આગવા સાધનો વિકસાવ્યાં છે. સંપૂર્ણપણે જાતે શીખીને કુશળતા પ્રાપ્ત કર્યા બાદ એમણે

જે વિવિધ સાધનો વિકસાવ્યા છે. તેની યાદી રસપ્રદ છે. અનેક પડકારોનો સામનો કરવો પડ્યો છે. તેના પિતાની હાઈ ડ્રોલિક ગ્રાસ બાસ્કેટ, સેન્ટ ફિલિંગ બાસ્કેટ, પરિસ્થિતિ એવી હતી કે 8 સંતાનોને અલ્પ આવકમાં મગફળી ઉપાડવાનું મશીન, મીની ટ્રેક્ટર દ્વારા ચાલતું પાળી-પોષી મોટા કરવાના હતા. આવી મુશ્કેલી વચ્ચે કાપણી મશીન વિગેરેમાં તેમના ખંત, નિષ્ઠા અને પણ મોહમ્મદ રફીના માતા-પિતા અને પરિવારે મોહમ્મદ ક્ષમતાના દર્શન થાય છે. હાથથી બળદગાડામાં સામાન રફીના કામમાં પૂરતો ટેકો આપ્યો હતો. ધોરણ-૧૦ ભરતા રામજીભાઈની સ્વયં સંચાલિત વાવણી મશીન યલાવવામાં મોહમ્મદ રફીને લોખંડ સાથે લહેણું જાગ્યું. અને દવા છંટકાવની વ્યવસ્થા આપણને આ વ્યક્તિની તેમણે વંશ પરંપરાગત લુહારી કામ અપનાવીને અતિ આગવી પ્રતિભાના દર્શન કરાવે છે. આધુનિક રીતે નવા સાધનોનું નિર્માણ કરી એક ઉત્તમ ઉદાહરણ પૂરું પાડ્યું છે. ભારતના એક કુશળ કારીગર પોતાની સૂઝબૂઝ અને અવિરત પરિણામથી કેવું સુંદર કામ કરી શકે તે જોવું હોય તો મોહમ્મદ રફીનો વર્કશોપ જોવો જોઈએ.

#### ૮ . રફી અહેન્ગર :

મોહમ્મદ રફી અહેન્ગર એ ૪૨ વર્ષના યુવાન લુહાર છે. 25 વર્ષના લુહારી કામના અનુભવ દ્વારા તેઓએ અનેક સાધનોની ઉપયોગિતા વધે તે માટે તેની ડિઝાઈનમાં ફેરફારો કર્યા છે. વિવિધ કાર્યો કરી શકે તેવા એક સાધન દ્વારા કુહાડી, હથોડી, છીણી, કાપવાની ધારદાર અને સ્ક્રૂ ડ્રૂવર જેવા અનેક કામો થઈ શકે. નવા સાધનો વિકસાવવામાં મોહમ્મદ રફી અહેન્ગરે

\* \* \*

બી/૨૦૧, બાગેશ્રી ટાવર, ઈસ્કોન ચાર રસ્તા પાસે,  
રામદેવનગર, સેટેલઈટ રોડ, અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૫.

**સંસ્થાની પ્રવૃત્તિઓ માટેનો હેલ્પલાઇન નંબર : 9898377700**

**પેથોલોજી લેબ હેલ્પલાઇન નંબર : 7567166111**

**સંસ્થાની વેબસાઇટ [www.sadvicharparivar.org](http://www.sadvicharparivar.org) ઉપર**

**આપ ડિજિટલ લેકચર નિહાળી શકો છો.**

આ ઉપરાંત સંસ્થાની વેબસાઇટ ઉપર સંસ્થાનાં પ્રકાશનો/‘સુવિચાર’ માસિક, લોકડાઉનમાં થયેલી કામગીરી, આરોગ્ય વિષયક પ્રવૃત્તિઓ, વડીલોની માવજત, બાળકો તથા વિદ્યાર્થીઓ માટે અને બહેનો માટેની પ્રવૃત્તિઓ તેમજ સંસ્થાની અન્ય અનેકવિધ પ્રવૃત્તિઓ અને શાખાઓની માહિતી આપ મેળવી શકો છો.

સંસ્થાના કંમ્પસમાં ચાલતા સદ્વિચાર પરિવાર અને દિશા ફાઉન્ડેશન સંચાલિત

સિનિયર સિટીઝનોને શુદ્ધ અને સાત્ત્વિક ટિકિન-સેવા

ઘરે બેઠાં મેળવવા માટે ટિકિન દીઠ રૂ.૮૦/-ની ઓછામાં ઓછી

પંદર દિવસની કૂપન અગાઉથી ખરીદવાની રહે છે.

ભોજન-હોલમાં પણ રૂ.૮૦/- ભરીને ટિકિન મેળવી શકાશે તેમજ

ભારતીય ભોજનની સંપૂર્ણ થાળી અમર્યાદિત માત્રામાં ફક્ત રૂ.૮૦/- માં ભોજન-હોલમાં બેસીને જમી શકાશે.

સમય : સવારે ૧૦-૩૦થી ૨-૦૦ અને સાંજે ૭-૦૦થી ૯-૩૦

કમ્યુનિટી કિચન માટેનો સંપર્ક નંબર (મો.) 6353467667



## જગન્નાથપૂરીથી સહયોગ

ઈંદિરા સોની

જન્મતાની સાથે જ ભગવાન જીવનચક્રનું ભાવિ નક્કી કરીને મોકલે છે. તે પ્રમાણે સુખદુઃખના ઘરચક્રમાં માનવીનું જીવન પસાર થાય છે.

શરીર પર નાનકડા ચાઠાનાં કારણે રક્તપિત્તના દર્દીને કુટુંબ પરિવાર સમાજથી તિરસ્કૃત થઈ ગામથી-શહેરથી દૂર ક્યાંથી ક્યાં ભટકવું પડે છે, ભીખ માંગવી પડે છે, ગંદા-ગોબરા ઝૂંપડામાં રહેવું પડે છે.

*ચડતી પડતીના બે પડમાં માનવ કણો પિલાય  
કોણ પિસતું કોણ પિસાતું કોઈથી ના સમજાય  
સમયની ઘંટી ફરતી જાય, કોઈથી રોકી ના રોકાય....*

જગન્નાથપુરી બિહારના સૂર્યનારાયણ શર્મા, પત્ની અને એક દિકરી સાથે મંદિરમાં પૂજા-પાઠ કરી જીવનનિર્વાહ ચલાવતા હતા. દીકરીને થોડી ભણાવી. ઉંમર થતાં પરણાવી દીધી.

પતિ-પત્ની ભગવાનના ભરોસે જીવતા હતા. અચાનક પત્નીનું અવસાન થયું. એકલતા જીરવવી મુશ્કેલ હતી. ભગવાનની પૂજા કરતાં આંખમાંથી દડદડ આંસુ વહી જતાં. વતનમાંથી દિલ ઉઠી ગયું.

૨૦૦૨ની સાલમાં શર્માજી ઋષિકેશમાં ગીતાભવન મંદિરમાં આશરો લેવા ગયા. મૂળ ધાર્મિક જીવ. વર્ષોથી પુજારીનું કામ કરેલું તે જાણી મંદિરમાં સેવાપૂજાનું કામ સોંપ્યું. બે ટાઈમ જમવાનું, રહેવાનું મળ્યું. દેશ પરદેશમાંથી ભક્તો મંદિરમાં દર્શન યાત્રાએ આવે. તેમની સરભરા કરવાની-દિવસ આનંદથી પોતાનું દુઃખ ભૂલી જીવવાનું બળ મળતું.

થોડા મહિના પછી એક દિવસ સવારના ઉઠીને જોયું તો તેમના શરીર પર લાલ ચકામા ઉપસી આવેલાં.

મનમાં વિચાર્યું કે કોઈ જીવજંતુ કરડ્યું હશે. બે દિવસમાં મટી જશે, પણ મટવાને બદલે આખા શરીર પર રીએક્શન આવી ગયું.

હોસ્પિટલમાં બતાવવા ગયા, ચામડીના ડોક્ટરે કહ્યું કે રક્તપિત્તના રોગને કારણે રીએક્શન આવ્યું છે. તમે ઋષિકેશ શિવાનંદ આશ્રમમાં જાવ. ત્યાં તમને દવાથી સારું થઈ જશે.

એ વખતે તેમની ઉંમર ૫૪ વર્ષની. શરીર તંદુરસ્ત, ઉજળોવાન, ક્યારેય માંદા પડેલા નહિ. મને આવું કેમ થયું ? હે પ્રભુ, મેં હંમેશાં નિસ્વાર્થભાવે આપની સેવાપૂજા કર્યાં છે. જિંદગીમાં મેં તમારી પાસે કશુંયે માંગ્યું નથી. નિર્દોષ ભાવે કરેલી ભક્તિનું મને આ ફળ ? પ્રભુ, તમે ક્યા પાપની આ સજા કરી ? પ્રભુ તને ગમ્યું તે ખરું.

એમ વિચારી તેઓ આશ્રમમાં દાખલ થયા. ત્યાં તેમણે હાથે-પગે પાટા બાંધેલા, નાક બેસી ગયેલા, વિકૃત થઈ ગયેલા હાથ પગના આંગળા વાળા દર્દીઓને જોઈને તેઓ ગભરાઈ ગયા. મારી પણ આજ દશા થશે ? કોઈના હાથ-પગમાં નીકળતા લોહી પડ્ડની વાસથી તેમને ઉલટી જેવું થવા લાગ્યું. હું અહીં આવા લોકો વચ્ચે કેમ રહી શકીશ. ત્યાં વર્ષોથી રહેતાં દર્દી ભાઈઓ તેમને હુંફ આપી સમજાવ્યા. તમને શરૂઆત છે. દવાથી સારું થઈ જશે. પગમાં વાગવાથી થોડો ઝખમ થયેલો, ત્યાં સારવારથી તેમને સારું થયું. ચાર વર્ષ ત્યાં રહ્યા. પણ મનમાં થતું અહીંથી ક્યારે ભાગી જવું, ત્યાંથી રજા લઈ તેઓ ફરી ગીતાભવન મંદિરમાં પહોંચી ગયા. ત્યાં તેમનાથી જે કામ થાય તે તેઓ કરતા. એક દિવસ કલકત્તાથી ૧૫ યાત્રીઓ મંદિરમાં દર્શન કરવા આવ્યા.







## શિક્ષણ ક્ષેત્રની મર્યાદાઓ

મંદા પરીખ

શિક્ષણની મહત્તા કોઈ ચર્ચાથી પર છે. શિક્ષણ જીવનની ગુણવત્તા સુધારે છે, રોજગારીની તકો વધારે છે, સામાન્ય જનસમાજના અવાજને બળ આપે છે, આરોગ્ય સુધારે છે, માનવ અધિકારો વિષેના અભિગમમાં પરિવર્તન લાવે છે, કાયદા વિષે જાગૃતિ લાવે છે, બહેનોના સામાજિક દરજ્જાને સુધારે છે, જ્ઞાનિવાદ કોમવાદ જેવા સાંકડા ખ્યાલોથી સમાજને મુક્ત કરે છે. બે વિશ્વયુદ્ધો પછી વેરવિખેર થયેલા વિશ્વને પાછું બેઠું કરવાના અને વિશ્વમાં ફરીથી શાંતિ અને સંવાદિતાની પુનઃસ્થાપના કરવા માટે શિક્ષણ સાર્વત્રિક હોવું જોઈએ એ વાત સ્વીકારાઈ અને શિક્ષણને સાર્વત્રિક બનાવવાના ખ્યાલથી શિક્ષણના અનેક માળખામાં અને વિષય વસ્તુમાં અવનવા પ્રયોગો થયા, જેમાં સમુદાય શિક્ષણનો ઉપયોગ પણ વ્યાપક રીતે થયો, ઔપચારિક શિક્ષણને સાર્વત્રિક કરવામાં અનેક પડકારો ઊભા થયા અને એ પડકારોને પહોંચી વળવાના પ્રયાસોમાંથી જ એમાંથી સમુદાય શિક્ષણની વિભાવના વિકસી. બધા જ લોકો વિકાસની પ્રક્રિયામાં ભાગ લઈ શકે અને બદલાતી જતી પરિસ્થિતિઓ સાથે સમાધાનપૂર્વક જીવી શકે તે માટે સમુદાય શિક્ષણ અનિવાર્ય બન્યું. ઔપચારિક શિક્ષણ એના વિષય વસ્તુ, શિક્ષણ પદ્ધતિ કે શિક્ષણ વ્યવસ્થાઓને લીધે બધાં સુધી પહોંચી શક્યું નથી. સાક્ષરતાનું કૌશલ્ય જે શિક્ષણ પહેલું પગથિયું છે તે પણ બધાં સુધી પહોંચ્યું નથી. હજી આજે પણ ૨૫ કરોડ ટકા જેટલી વસતિ નિરક્ષર છે. પ્રાથમિક શાળા પછી શાળા છોડનાર બાળકોની સંખ્યા કુલ વિદ્યાર્થીના ૧૫ ટકા જેટલી છે. આપણું ઔપચારિક શિક્ષણ વ્યક્તિગત, સર્વાંગી વિકાસ અને સામુદાયિક વિકાસ માટે પણ અક્ષમ

સાબિત થયું છે. ઔપચારિક શિક્ષણથી જીવંતપર્યંત ઊભી થતી નવી નવી શિક્ષણની જરૂરિયાતોને સંતોષી શક્યા નથી. આ સંજોગોમાં ઔપચારિક શિક્ષણથી બહાર વિચારવું અનિવાર્ય બને છે.

સમુદાય શિક્ષણ એ સમુદાયમાં, સમુદાયવડે, સમુદાયને શિક્ષણ આપવાની પ્રક્રિયા છે. એમાં ભણાવનાર અને ભણનાર વચ્ચે જુદા સંબંધો ઊભા થાય છે. આ પ્રક્રિયા શીખવવા કરતાં શીખવા પર વધારે ભાર મૂકે છે. એ જરૂરિયાત પર આધારિત છે અને સતત જરૂરિયાત પ્રમાણે બદલાતું રહે છે. એનું વ્યવસ્થાપન અને સંચાલન પણ ઔપચારિક શિક્ષણ કરતાં જુદું છે. એ સમુદાય કેન્દ્રી છે, સર્વ સમાવેશી છે અને જીવન સાથે જોડાયેલું છે. આ શિક્ષણનો લાભ લેવા માટે ઉમરનો બાધ નથી. સમુદાય એ કાંઈ સ્થિર/જડ ખ્યાલ નથી. વિકસતા અને પ્રગતિશીલ સમાજમાં સમુદાય બને છે અને છૂટા પડે છે. એ એવી વ્યક્તિઓનો સમૂહ છે જે કોઈ એક સમાન ઉદ્દેશ્યથી ભેગા થાય છે અને એ ઉદ્દેશની પૂર્તિ થતાં વિઘટન પામે છે. સમુદાયો જેટલા લચીલા એટલી સંવાદિતા અને શાંતિ દંઢ બને છે. જ્ઞાનનું સર્જન અહીં સામૂહિક થાય છે અને એનો ઉપયોગ પણ સહુ માટે થાય છે. સમુદાય શિક્ષણનું કામજ બધાને જોડવાનું છે. લોકશાહીયુક્ત રાજ્યવ્યવસ્થામાં તો આ ખૂબ જરૂરી છે.

અલબત્ત સમુદાય શિક્ષણ કોઈ નવો ખ્યાલ નથી. પ્રચલન રીતે સમુદાય શિક્ષણની પ્રક્રિયાઓ ભૂતકાળમાં ચાલતી રહી છે અને સમાજના થોડા માણસો સુધી એ પહોંચી પણ છે, પણ આપણા દેશમાં ઔપચારિક શિક્ષણની બહાર હજી બહુ જ ઓછું વિચારાયું છે.





## આપણે વિચારીશું ખરા ?

વિનોદ શાહ

“મને મરવા દો, મને શા માટે બચાવ્યો ?”

કાંકરિયામાં આપઘાત કરવા ગયેલા એક પાંત્રીસ વર્ષના યુવાને, તેને બચાવનાર એક સદ્ગૃહસ્થને ઉપરોક્ત પ્રશ્ન પૂછ્યો. પેલા સદ્ગૃહસ્થે યુવાનને પૂછ્યું “ભગવાને આપેલા આ અમૂલ્ય માનવદેહને આમ ટૂંકાવી દેવાનું કારણ? યુવાને નિરાશ વદને જણાવ્યું, “હું જિંદગીથી કંટાળી ગયો છું. નાસીપાસ થઈ ગયો છું. મારા પિતાજીએ વીસ વર્ષની ઉંમરે લગ્ન કરાવી દીધાં. આજે બાર વર્ષનો એક પુત્ર અને દસ વર્ષની એક પુત્રી છે. સંસ્કારી પત્ની છે, પરંતુ બેકાર હોવાના કારણે તેઓને શું ખવડાવવું? પત્ની અન્ય લોકોને ત્યાં ઘરકામ કરે છે. તેમાંથી માંડ માંડ પેટિયું નીકળે છે. બન્ને બાળકો ભણવામાં તેજસ્વી છે. હાલ શિક્ષણ પાછળ બહુ મોટો ખર્ચ કરવો પડે છે. તે હું ક્યાંથી લાવું? તેથી બહેતર છે કે આયખું ટૂંકાવી દેવું.”

પેલા સદ્ગૃહસ્થ સજ્જન વ્યક્તિ હતા. તેમણે આ યુવાનને જણાવ્યું. “ભાઈ આ રીતે જીવન ટૂંકાવી દેવાથી તારા જે પ્રશ્નો છે તે હલ થઈ જશે ?” યુવાને નકારમાં જવાબ આપ્યો. પેલા સદ્ગૃહસ્થે આ યુવાનને હિંમત આપતાં જણાવ્યું કે જિંદગી એક સંઘર્ષ છે. તેનો બહાદૂરીપૂર્વક સામનો કરવો જોઈએ. હિંમત હારી જઈ આપઘાત કરવાથી પાછળ રહેનાર પત્ની, બાળકો નિરાધાર બની જાય છે અને દુઃખમાં ધકેલાઈ જાય છે. જે કોઈ સમસ્યા હોય તેનો શાંતચિત્તે વિચાર કરી હિંમતપૂર્વક સામનો કરી ઉકેલવી જોઈએ. સંતાનોના શિક્ષણનો પ્રશ્ન હોય તો હવે તો ઘણી બધી સંસ્થાઓ આ માટે સહાય કરે છે. શિષ્યવૃત્તિ મળે છે. વળી-જીવન નિર્વાહ માટે પ્રભુએ આપણને બે હાથ, બે પગ, કાન,

નાક, આંખો બુદ્ધિ વિગેરે અમૂલ્ય ચીજો ભેટમાં આપી છે. તેનો બુદ્ધિપૂર્વક ઉપયોગ કરીએ તો જીવન નિર્વાહ મળી રહે છે. નાસીપાસ થઈ મેદાન છોડી દેવાથી પલાયનવાદ આવે છે. એવા કેટલાક પુરુષો જીવનમાં સંગ્રામ કરીને આગળ આવ્યા છે. તેઓના જીવનમાંથી પ્રેરણા લઈ જીવનને જીવી જાણવાનું છે. જીવન માણવા જેવું છે. ધીરજપૂર્વક મહેનત અને ખંતથી કામ કરીશું તો જીવનવિકાસ નક્કી છે. બોલો તમારી શું ઈચ્છા છે? પત્ની અને બાળકોને નિરાધાર હાલતમાં છોડી તેઓને દુઃખી કરવા છે કે તેમની સાથે રહી જીવન સંઘર્ષ સામે લડી જીવન વિકાસ કરવો છે ?

આ યુવાનની આંખ ખુલી જાય છે. પેટ ભરીને પસ્તાવો થાય છે. તેને બચાવનાર સદ્ગૃહસ્થને પગે પડે છે અને કહે છે કે હું હિંમતપૂર્વક મુશ્કેલીઓનો સામનો કરીશ અને જીવન જીવી જાણીશ.

મારા કુટુંબને હૂંફ પૂરી પાડીશ અને વિકાસના પંથે લઈ જઈશ.

આજે જીવનમાં જરા જેટલો સંઘર્ષ આવવાથી યુવાન લથડી પડે છે, હિંમત હારી જાય છે, નાસીપાસ થાય છે અને આપઘાત જેવું અવિવેકી પગલું ભરી બેસે છે. તેઓને વૈચારિક ભાથું આપવાની ખાસ જરૂર છે. આજે સમાજમાં જો કોઈ કામ કરવા જેવું હોય તો તે આપણે યુવાનોને જીવન જીવવા માટેનાં મૂલ્યોની માવજત કરતાં શીખવવું પડશે. તેઓ આ મૂલ્યોને જીવનમાં આત્મસાત કરે તે માટે તેઓની પાસે બેસવું પડશે. આ ક્યારે શક્ય બને? યુવા ચિંતન શિબિરો દ્વારા તેઓને નક્કર વૈચારિક ભાથું આપવામાં આવે તો તે જરૂર શક્ય બને. આ માટે એક પ્રસંગ યાદ આવે છે.







૧૫. ૧૨-૦૨-૨૦૨૪	અશોકભાઈ પૂજારા, અમદાવાદ	૩,૦૦૦	દર્દી સેવા
૧૬. ૧૩-૦૨-૨૦૨૪	નીતિનભાઈ શાહ, અમદાવાદ	૫,૦૦૦	ગરીબ સેવા રાહત
૧૭. ૧૪-૦૨-૨૦૨૪	જીગરભાઈ રબારી, અમદાવાદ	૨,૫૦૦	ખીચડી સેવા
૧૮. ૧૪-૦૨-૨૦૨૪	પ્રભાવતી ભારખડા, અમદાવાદ	૧૦૦૦	ખીચડી સેવા
૧૯. ૧૪-૦૨-૨૦૨૪	અરવિંદભાઈ જે. શાહ, અમદાવાદ	૨૫૦૦	ખીચડી સેવા
૨૦. ૧૯-૦૨-૨૦૨૪	હસમુખલાલ કે.મોદી, અમદાવાદ	૧૦૦૦	ખીચડી સેવા
૨૧. ૧૯-૦૨-૨૦૨૪	ભરતભાઈ વ્યાસ, અમદાવાદ	૧૧૦૦	ટિફીન સેવા
૨૨. ૧૯-૦૨-૨૦૨૪	દર્શનભાઈ ડી. મોદી, અમદાવાદ	૨૦૦૦	અંજયુક્તેશન સહાય
૨૩. ૨૨-૦૨-૨૦૨૪	કુસુમબેન એમ. છાંટબાર, અમદાવાદ	૧૦૦૦	ગરીબ સેવા રાહત
૨૪. ૨૪-૦૨-૨૦૨૪	જ્યોતિબેન અશોકભાઈ પી. શાહ, અમદાવાદ	૫૦૦૦	ખીચડી સેવા
૨૫. ૨૭-૦૨-૨૦૨૪	ગિરીશઈભાઈ પટેલ, અમદાવાદ	૭,૨૦૦	ખીચડી/ટિફીન સેવા
૨૬. ૨૯-૦૨-૨૦૨૪	કૌશલ જે. શાહ, અમદાવાદ	૧,૫૦૧	ગરીબ સેવા રાહત

**તા.૦૧-૦૨-૨૦૨૪ થી ૨૯-૦૨-૨૦૨૪ સુધીમાં**

**સદ્વિચાર પરિવાર : વિકલાંગ પુનર્વાસ કેન્દ્ર - ઉવારસદને પ્રાપ્ત દાનની વિગત**

ક્રમ.	તારીખ	નામ	રકમ	વિગત
૧.	૦૧-૦૨-૨૦૨૪	પટેલ નર્મદાબેન માધાભાઈ, યુ.એસ.એ.	૧૦,૦૦૦	સેવા-સહયોગ ગૌશાળા-સહયોગ
૨.	૦૧-૦૨-૨૦૨૪	પટેલ મંજુલાબેન દશરથભાઈ, યુ.એસ.એ.	૧૨,૦૦૦	સેવા-સહયોગ ગૌશાળા-સહયોગ
૩.	૦૧-૦૨-૨૦૨૪	પટેલ સંકેત ગોવિંદભાઈ, યુ.એસ.એ.	૭,૫૦૦	ગૌશાળા-સહયોગ
૪.	૦૧-૦૨-૨૦૨૪	પટેલ દુર્ગાબેન બળદેવભાઈ, યુ.એસ.એ.	૮,૦૦૦	સેવા-સહયોગ
૫.	૦૧-૦૨-૨૦૨૪	પટેલ નીતાબેન રાજકુમાર, યુ.એસ.એ.	૭,૦૦૦	સેવા-સહયોગ
૬.	૦૧-૦૨-૨૦૨૪	પટેલ સરોજબેન મલયકુમાર, યુ.એસ.એ.	૭,૦૦૦	સેવા-સહયોગ
૭.	૦૧-૦૨-૨૦૨૪	પટેલ કાનજીભાઈ ગોકળદાસ, યુ.એસ.એ.	૧૨,૦૦૦	સેવા-સહયોગ
૮.	૦૧-૦૨-૨૦૨૪	પટેલ સંજયભાઈ કાનજીભાઈ, યુ.એસ.એ.	૨૦,૦૦૦	સેવા-સહયોગ
૯.	૦૨-૦૨-૨૦૨૪	ઠાકોર અજમલજી આતાજી, ઉવારસદ	૧૨,૦૦૦	સેવા-સહયોગ
૧૦.	૦૨-૦૨-૨૦૨૪	પટેલ અનિલકુમાર નટવરભાઈ, અંબાપુર	૧૩,૦૦૦	સેવા-સહયોગ
૧૧.	૦૩-૦૨-૨૦૨૪	પટેલ મૌલિક ગુણવંતભાઈ, ટિંટોડા	૧૨,૦૦૦	સેવા-સહયોગ
૧૨.	૦૪-૦૨-૨૦૨૪	ગુમખાવાલા સુરેશભાઈ, અમદાવાદ	૧,૦૦,૦૦૦	સેવા-સહયોગ
૧૩.	૦૪-૦૨-૨૦૨૪	પટેલ જયેશકુમાર બાબુભાઈ, નંદાસણ	૧૨,૦૦૦	સેવા-સહયોગ
૧૪.	૦૪-૦૨-૨૦૨૪	શાહ નરેશભાઈ મનમોહનદાસ, અમદાવાદ	૧૦૦૦	સેવા-સહયોગ









ડો. શિલીન શુક્લ સદવિચાર પરિવાર આરોગ્ય પ્રવચનશ્રેણી અંતર્ગત સદવિચાર પરિવાર અને એસોસીએશન ઓફ ફિઝિશીયન-અમદાવાદના સંયુક્ત ઉપક્રમે તા.૧૦ માર્ચ, ૨૦૨૪ના રોજ સળંગ પંચાસીમું વ્યાખ્યાન ‘મેડિકલ ઈમરજન્સી દરમિયાન શું કરવું?’ એ વિષય પર પ્રવચન આપવા માટે ડો. કેતન પટેલ હાજર રહ્યાં હતાં. આ પ્રસંગે એસોસીએશન ઓફ ફિઝિશીયનના પૂર્વ પ્રમુખ ડો. ભરત શાહનું શાલ, ફોટો ફ્રેમ અને સન્માનપત્ર વડે સન્માન કરવામાં આવ્યું હતું. આજના વક્તા ડો. કેતનભાઈ પટેલનું પણ પુસ્તકો, ફોટો ફ્રેમ અને એક ડોક્ટરની પ્રાર્થના વડે સ્વાગત કરવામાં આવ્યું હતું. આ પ્રસંગે સંસ્થાના પ્રમુખ ડો. પંકજભાઈ શાહ, ડૂસ્ટી શ્રી જિતુભાઈ પંચાલ, શ્રીમતી નીનાબેન શાહ, ઠાકરશી હોસ્પિટલના શ્રી નવનીતભાઈ ઠાકરશી, ડો. સરલાબેન શાહ અને ડો. ઋષિકેશ શાહ હાજર રહ્યા હતાં. આ લેકચરને સાંભળવા માટે મોટી સંખ્યામાં શ્રોતાઓ ઉપસ્થિત રહ્યા હતાં.

શ્રીમતી નીનાબેન શાહ, ઠાકરશી હોસ્પિટલના શ્રી નવનીતભાઈ ઠાકરશી, ડો. સરલાબેન શાહ અને ડો. ઋષિકેશ શાહ હાજર રહ્યા હતાં. આ લેકચરને સાંભળવા માટે મોટી સંખ્યામાં શ્રોતાઓ ઉપસ્થિત રહ્યા હતાં.



સદવિચાર પરિવાર મહિલા ઉત્કર્ષ કેન્દ્ર દ્વારા તાજેતરમાં ‘સદવિચાર પરિવાર મેરેજ બ્યૂરો’ શરૂ કરવામાં આવ્યું છે. આ મેરેજ બ્યૂરો દર શુક્રવારે બપોરે ૧-૩૦ થી ૪-૩૦ દરમિયાન કાર્યરત રહેશે. ઈચ્છુક વ્યક્તિઓએ કલ્યાણબેન શાહ (પરિણય બ્યૂરો) Mo.No. 9924101916 અને લતાબેન ભાટી Mo.No.9157630770 પર સંપર્ક કરીને વિશેષ માહિતી મેળવી શકશે.

સદવિચાર પરિવાર મહિનગર શાખા દ્વારા ૨૫ ફેબ્રુઆરીના રોજ મોટા પાયે ઓર્થોપેડિક તથા ફિઝિયોથેરાપી અને બીએમડી કેલ્સિયમની ઉણપ માટેના કેમ્પનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. આ અંગેની વધુ વિગત પાના નં. ૧૬ પર વાંચી શકાશે.



સદવિચાર પરિવાર સંચાલિત વરિષ્ઠ ગૌરવ ગ્રુપ દ્વારા ગુજરાતી જાગરણ અને વિશ્વાસ ન્યૂઝના ઉપક્રમે સિનીયર સિટીઝનોને મોબાઈલમાં થતા ફોડ અને સોશિયલ મિડીયામાં ફેલાતી અફવા અંગે માહિતગાર કરવા અને જાગૃત કરવા સેમિનારનું આયોજન સંસ્થાના મદન મોહન રમણલાલ હોલમાં કરવામાં આવ્યું હતું.

Published on 2nd Every Month

SUVICHAR APRIL-2024 RNI No. is 11067/1966

Registered Under Postal Registration No. GAMC 113/2024-2026 Valid up to  
31 December-2026 issued by the SSPO's Ahmedabad City Division

Permitted on Post at Ahmedabad PSO, Patrika Channel on 2nd Every Month

License to Post Without Pre-Payment No.PMG/NG/017/2024-2026 Valid up to 31-12-2026



**डॉ. शिलीन शुक्ल सद्विचार परिवार**  
**आरोग्य विषयक प्रवचनश्रेणी**



वर्ष-८

संलग्न छायांसीमुं व्याख्यान

**ICU-એક વિશેષ દરવાજાની પેલે પાર**

**વક્તા : ડૉ. ચિંતન ઢેબર**

રવિવાર, ૧૪ એપ્રિલ ૨૦૨૪, સવારે ૯:૩૦ કલાકે

સ્થળ : મદનમોહન રમણલાલ સભાગૃહ સદ્વિચાર પરિવાર  
રામદેવનગર, બીઆરટીએસ બસ-સ્ટોપ સામે, જોધપુર ટેકરા, સેટેલાઈટ રોડ, અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૫.

આગામી પ્રવચન

**નિવૃત્ત જીવનની મજા**

**વક્તા : ડૉ. રવિ સોની, એમ.ડી.ડી.એમ.**

રવિવાર, તા.૧૨-૦૫-૨૦૨૪ સવારે ૯-૩૦ કલાકે

If Undelivered, Please Return to :  
SADVICHAR PARIVAR  
Ramdevnagar Satellite Road,  
Ahmedabad-380015.

Printed and Published by **PRAVINBHAI K. LAHERI** on behalf of Owner **Sadvichar Parivar**,  
Printed at **Gujarat Offset Private Ltd.** Station Road, Vatva, Ahmedabad - 382 440 and  
Published from **Sadvichar Parivar**, Samarpan Vidhyapith, Near Ramdevnagar Bus Stand,  
Jodhpur Tekra, Satellite Road, Ahmedabad-380015. GUJARAT.

Editor : **PRAVINBHAI K. LAHERI**